

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har den 18. november 2010 truffet vedtak i

Sak nr: 54/10 (arkivnr: 201000343-5)

Saken gjelder: Klage fra A på dommerfullmektig B ved X tingrett.

Utvalgsmedlemmer: Unni Sandbukt (leder)
Randi Grøndalen
Jeppe Normann
Halvor Kjølstad
Bjørg Tørresdal

Offentlighet: I medhold av offentleglova § 13, jf. forvaltningsloven § 13, er klagers navn unntatt fra offentlighet. For øvrig er vedtaket offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtak: Klagen avvises.

Innledning:

A har ved brev av 18. april 2010, inngitt klage på dommerfullmektig B ved X tingrett. Ved brev av 5. mai 2010 har Tilsynsutvalgets sekretariat varslet A om at klagen vurderes avvist, idet den synes for sent fremsatt. A har ved brev av 12. mai 2010 avgitt supplerende bemerkninger til klagen. Dommerfullmektig B og domstolleder ved X tingrett er orientert om klagen.

Saksfremstilling:

Klagen har bakgrunn i en avholdt straffesak for X tingrett 7. oktober 2010. Klager er far til tiltalte i saken, og var tilstede som vitne i saken. Han har anført at han ikke fikk forklare seg ferdig for dommeren, men at han ble avbrutt og behandlet nedlatende. Klager har videre anført at dommeren var aggressiv og utviste total mangel på respekt for klager som vitne og person. Han har for øvrig vist til at det ble ført et 20-talls avhør på fornærmedes side, mot 3 vitner på tiltaltes. Klager mener at dommeren burde ha sett det som rett at også tiltaltes vitner fikk mulighet til å forklare seg for retten. Klageren har ellers opplyst at han ble møtt på en helt annen og mer respektfull måte i ankebehandlingen for lagmannsretten.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for behandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstolloven § 238 andre ledd, andre setning. For øvrig har ingen av partene bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstolloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Det gjelder visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstolloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan "vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig". Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for anke eller gjenåpning, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Beslutninger som knytter seg til hvilke og hvor mange vitner som skal føres i en rettssak, er forhold som kan brukes som ankegrunn. Dette ligger derfor utenfor Tilsynsutvalgets myndighet å behandle, jf domstolloven § 236 fjerde ledd.

Det følger videre av domstolloven § 237 fjerde ledd at "Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet". Imidlertid gir samme bestemmelse anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. nr 44 (2000-2001)) uttaler departementet (s. 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan "vektlegge om klager hadde

rimelig grunn til å oversitte fristen”. Videre legger departementet til grunn som en forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, ”at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt”.

Klagen gjelder dommerfullmektig B’s opptreden i rettsmøtet 7. oktober 2009. Klagefristen på tre måneder utløp derved den 7. januar 2010. Klagen ble fremsatt 18. april 2010.

Klagen er derved for sent fremsatt og skal i utgangspunktet avvises fra behandling i Tilsynsutvalget for dommere. Det må en særskilt begrunnelse til for at Tilsynsutvalget i slike tilfeller tar klagen til behandling av eget tiltak.

Klager har anført at han ikke var klar over at det eksisterte et klageorgan for dommere før han ble gjort kjent med dette av en advokat etter ankeforhandlingen. Tilsynsutvalget har i sin praksis tidligere lagt til grunn at manglende kunnskap om klageorganets eksistens ikke er et forhold som gir klageren en rimelig grunn til å oversitte fristen. Tilsynsutvalget finner for øvrig ikke at sakens art eller andre omstendigheter tilsier at utvalget bør ta saken til behandling av eget tiltak.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Klagen avvises.